

[Foged.]

bliver lagt 100 kr. oveni; men til den tid er inflationen måske så kraftig, at de 100 kr. er blevet til en bagatel for mig. Hvis regeringen ikke har andre opsparingsforslag at præsentere os for end dette 900 kr.s opsparingsforslag, tror jeg ikke man har ærlig vilje til at fremme den private opsparing. For der skal mere til; der skal et incitament til for den private opsparing for at få den til virkelig at lægge sig i selen, og vi har endnu ikke set et sådant udspil.

Den højtærede finansminister rettede desuden et spørgsmål til mig om det forslag, som formodentlig kommer til det høje folketing i næste uge, vedrørende tjenestemændenes lønninger. Ja, den egentlige drøftelse af det kan jo stå hen til næste uge, men der er sivet så meget ud om, at der i dette forslag om at yde yderligere 47 mill. kr. til tjenestemændene skulle være indarbejdet en ferielønsordning, hvorefter man inden for disse tjenestemandsgupper skulle få ret til i ferietiden at få ikke alene fuld løn, men også en feriegodtgørelse, at jeg ønsker at udtale en vis betænkelighed ved konsekvenserne. Det er ikke mere end en uge siden, der i dagspressen stod noget om, at man inden for visse store kommuner omgås med den tanke at indføre 5 timers arbejdsuge. Er det da den vej, vi skal her i landet, at vi nedsætter arbejdstiden til en 5 timers arbejdsuge? (*Afbrydelse*). Undskyld — 5 dages arbejdsuge — så godt er det da endnu. Er det vejen til større produktion, at man inden for de offentlige myndigheder går foran med både ferielønsordning og nedsættelse til 5 dages arbejdsuge? Man er nok godt hjulpet i erhvervslivet, hvis man skal følge efter dér.

Jeg tror ikke, regeringens forslag vil få ret god vind, hvis man ikke inden for det offentlige erkender, at også her må der bestilles noget i lighed med, hvad der gælder inden for erhvervslivet. Jeg tror derfor, det må nøje overvejes, om det pågældende forslag kan fremmes på det foreliggende grundlag.

Poul Møller: Den højtærede finansminister gav dog oppositionen en indrømmelse i sin tale i dag, idet han sagde, at han beklagede den sene fremsættelse af disse forslag, og tilføjede, at oppositionen virkelig havde vist

vilje til at prøve på at komme igennem arbejdsstoffet under udvalgsforhandlingerne.

Disse to udtalelser beder jeg om at man erindrer, for det er netop denne sene fremsættelse, der er vor kalamitet i dag og er det, som har givet mig anledning til min kritik af den højtærede statsminister som statsminister, ikke som menneske. Så længe den højtærede statsminister sidder i den stol, han nu sidder i, må han regne med, at han bliver betragtet ud fra de evner, han har til at lede landets politik og landets lovgivningsarbejde. Det, som har givet anledning dertil, er netop den beklagelse, som den højtærede finansminister fremsatte. Det er deri, hele miseren ligger, at disse forslag blev fremsat så sent, at regeringen i sidste øjeblik, uden at vi havde lavet obstruction, måtte gribe tilbage til den gamle udskrivningslov. Den højtærede finansminister vil vide, at i mandags var de lovforslag, som han havde fremsat, ikke klar til vedtagelse; vi kunne ikke gennemføre dem, vi kunne ikke vedtage dem, og så måtte den høje regering gribe tilbage til den gamle udskrivningslov, samtidig med at man i sin presse talte om, at det var muligt, man kom videre, og hvis man kom videre, kunne der være tale om at gennemføre en skattelettelse i løbet af året. Ja men derved bringer vi jo skatteudskrivningen i det kommende år ind i fuldstændig kaotiske forhold, hvor de kommunalbestyrelser, der skal administrere skattelovgivningen, ikke ved, om de skattebilletter, der udskrives nu, skal udskiftes med nye skattebilletter hen på året, en tilstand, som vi aldrig tidligere har haft. Det hænger jo sammen med den sene fremsættelse af lovforslaget, og det er det, vi kritiserer den højtærede statsminister for, at han ikke har kunnet lægge lovgivningsarbejdet således til rette, at forhandlingerne om årets udskrivningslov, hele den økonomiske lovgivning, kunne finde sted i god tid, ikke mindst da han selv vidste, at han var optaget af andre gøremål, ikke mindst da han selv vidste, at han var optaget i Finland, endda i længere tid end Nordisk Råds møde varede, idet han efter dette tidspunkt skulle tale ved et møde i Finland. Netop på den baggrund var det rimeligt, om han havde sikret, at disse forhandlinger kom i gang i god tid.

Jeg erindrer om, at vi fra vor side ville